

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IAȘI, Județul IAȘI
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 15 Ianuarie 2025

Instanța constituită din:

Președinte

Grefier

Pe rol judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul
și pe pârâtul

, având ca obiect drepturi bănești

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru reclamant, avocat
, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța pune în discuție necesitatea sesizării ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următorul aspect: *Dacă dispozițiile art. 104 lit. c din Legea 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, prin raportare la art. 4 lit. d din Ordinul MJ 1318/C/29.03.2012 și art. 37 din Ordinul MJ 2980/C/4.10.2013, ce reglementează dreptul la uniformă și echipament specific și drepturi de hrană, sunt aplicabile în situația personalului din penitenciare aflat în concediu de acomodare, reglementat de art. 50 alin. 1 din Legea 273/2004 privind procedura adopției, în caz afirmativ devenind incidente dispozițiile art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024.*

Avocat pentru reclamant, având cuvântul, precizează că dacă instanța va dispune sesizarea ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, se impune întrebarea propusă, referitoare la art. 104 lit. c din Legea nr. 145/2019 – *dacă drepturile de hrană și echipament se pot aplica prin analogie și pe perioada concediului de acomodare?* În măsura în care instanța va dispune sesizarea ICCJ, se impune suspendarea judecării cauzei în temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024.

Instanța rămâne în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea pusă în discuție, precum și cu privire la incidența cauzei de suspendare prev. de art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024.

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată din data de 10.04.2024, înregistrată sub numărul 1850/99/2024, reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul

obligarea acestuia la plata către reclamantă a drepturilor reprezentând norma de hrană și a drepturilor de echipament, începând cu data de 1.02.2024, pe toată perioada concediului de acomodare (concediului pentru îngrijirea copilului adoptat), obligarea pârâtului la plata dobânzii legale calculate asupra drepturilor de echipament și drepturilor constând în indemnizația de hrană de la data de 1.02.2024 până la plata efectivă și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că este comisar de poliție penitenciară, ofițer principal I în cadrul unității pârâte și că, începând de la data de 1.02.2024, până cel târziu la data de 31.01.2026, aceasta beneficiază de concediu de acomodare, aprobat în beneficiul minorei _____, născută la data de 10.07.2022, pe care reclamanta a adoptat-o. Pe perioada concediului de acomodare, pârâta a suspendat plata drepturilor de echipament, acordate până atunci reclamantei, potrivit Ordinului 2908/C/2013 și plata drepturilor de hrană, acordate până atunci potrivit Ordinului 1317C/2022 al Ministerului Justiției, considerând că aceste drepturi nu se acordă pe perioada concediului de acomodare. Deși a solicitat către pârâtă plata acestor drepturi, printr-o cerere depusă la data de 20.03.2024, cererea reclamantei a fost respinsă, cu motivarea faptului că dispozițiile ordinelor amintite nu fac referire la situația particulară a reclamantei, care se află în concediu de acomodare/concediu pentru încredințarea copilului în vederea adopției. Normele citate indică, însă, expres, faptul că funcționarii publici continuă să primească integral drepturile de echipament și norma de hrană pe durata concediului de creștere copil de până la doi ani.

Reclamanta formulează prezenta cerere, solicitând obligarea pârâtei la plata drepturilor în discuție, având în vedere faptul că, deși Ordinul 2908/C/2013 și Ordinul 1317C/2022 emise de Ministerul Justiției nu reglementează expres acordarea dreptului de echipament și al normei de hrană pe perioada concediului de acomodare, acestea prevăd faptul că cele două drepturi se acordă persoanelor aflate în concediu de creștere copil cu vârsta de până la doi ani. Având în vedere similitudinea existentă între cele două tipuri de concediu – concediu de creștere copil și concediu de acomodare, acordat în situația adopției – precum și scopul similar al celor două tipuri de concediu, reclamanta consideră că o eventuală diferențiere efectuată între părintele natural și părintele adoptator este discriminatorie.

În drept, reclamanta invocă art. 1 și 8 din Legea 554/2004, art. 104 din Legea 145/2019, art. 50 din Legea 273/2004, art. 37 din Ordinul MJ 2908/2013 și art. 4 din Ordinul MJ 1318/2012.

Pentru dovedirea cererii sale, reclamanta solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

La data de 16.05.2024, pârâtul _____ a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii formulate de către reclamantă. Arată pârâtul faptul că, pe perioada în care se află în concediu de acomodare, polițistul de penitenciare are dreptul la o indemnizație lunară, acordată în condițiile Legii 273/2004 privind procedura adopției, însă, referitor la acordarea dreptului de echipament și a normei de hrană, dispozițiile care reglementează drepturile polițiștilor din penitenciare nu reglementează situația funcționarului aflat în concediu de acomodare/concediu pentru încredințarea copilului în vederea adopției. Cu privire la similitudinea dintre concediul de creștere copil și concediul de acomodare, menționată de către reclamantă, pârâtul arată că cele două tipuri de concediu reprezintă două instituții de drept distincte, potrivit dispozițiilor art. 53 din Legea 53/2003. Așadar, conchide pârâtul, nu există un temei legal explicit care să prevadă posibilitatea acordării normei de hrană și dreptului la echipament pe perioada în care polițistul de penitenciare se află în concediu de acomodare.

În drept, pârâtul invocă dispozițiile C.proc.civ., C.civ, Legea 145/2019, Ordinul MJ 2724/C/2018, Ordinul 2908/C/2013, Ordinul 1318/C/2012.

Pentru dovedirea apărărilor sale, pârâtul solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Pentru termenul din data de 20 noiembrie 2024, instanța a dispus citarea părților cu mențiunea de a exprima un punct de vedere cu privire la incidența OUG nr. 62/2024 și în privința necesității de a se suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra următoarei chestiuni de drept: *Dacă dispozițiile art. 104 lit. c din Legea 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, prin raportare la art. 4 lit. d din*

Ordinul MJ 1318/C/29.03.2012 și art. 37 din Ordinul MJ 2908/C/4.10.2013, ce reglementează dreptul la uniformă și echipament specific și drepturi de hrană, sunt aplicabile în situația personalului din penitenciare aflat în concediu de acomodare, reglementat de art. 50 alin. 1 din Legea 273/2004 privind procedura adopției?

La termenul din data de 15 ianuarie 2025, instanța a pus în discuție solicitarea de a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept expusă în paragraful anterior, precum și cererea de suspendare a judecării cauzei, potrivit prevederilor OUG nr. 62/2024.

Analizând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și cererea de suspendare a judecării cauzei, instanța reține următoarele:

Conform prevederilor OUG nr. 62/2024, (1) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.*

(2) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).*

(3) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”*

De asemenea, conform art. 2 din OUG nr. 62/2024:

„(1) *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

(2) *Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.*

(3) *Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. (...)”.*

Astfel, reținând că obiectul prezentei cauze în reprezintă stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, completul investit judecă în primă instanță acest litigiu, iar de modalitatea de interpretare a chestiunilor de drept menționate mai sus depinde soluționarea pe fond a cauzei de față, constatând din verificările efectuate că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare, Tribunalul reține ca admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul reține că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 C.pr.civ, OUG 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce

ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță, lucru care nu s-a întâmplat în acest litigiu.

Pentru aceste considerente, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept anterior menționată, urmând ca, în temeiul art. 520 alin. 2 C. pr. civ., să dispună suspendarea prezentei cauze până la soluționarea sesizării.

În drept, chestiunile asupra cărora instanța este chemată să se pronunțe sunt următoarele:

Legea nr. 145/2019

Art. 104 lit. c.: *Polițistul de penitenciare are dreptul la: c) uniformă și echipament specific și drepturi de hrană, în condițiile legii și ale hotărârii Guvernului;*

Ordinul MJ 1318/C/29.03.2012

Art. 4 lit. d.: *Funcționarii publici cu statut special, aflați în activitate, primesc integral valoarea financiară neimpozabilă, actualizată, a normei de hrană de care au beneficiat anterior, în următoarele cazuri de suspendare a raporturilor de serviciu reglementate de lege: d) pe durata concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani.*

Ordinul MJ 2908/C/4.10.2013

Art. 37: *Funcționarii publici femei și bărbați care beneficiază de concediu pentru creșterea și îngrijirea copiilor până la vârsta de 2 ani sau de concediu pentru îngrijirea copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de 3 ani primesc integral drepturile de echipament.*

Legea 273/2004

Art. 50 alin. 1: *Adoptatorul sau, opțional, oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, din activități independente, drepturi de autor ori activități agricole, denumit în continuare persoană îndreptățită, poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum doi ani, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară.*

Părțile nu au formulat concluzii cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări, reclamanta arătând doar faptul că apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept și că este de acord cu întrebarea adresată în forma expusă.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept invocate este faptul că, deși art. 4 lit. d din Ordinul MJ 1318/C/29.03.2012 și art. 37 din Ordinul MJ 2908/C/4.10.2013 nu prevăd în mod expres dreptul polițistului de penitenciare de a beneficia de norma de hrană, respectiv de dreptul la echipament pe perioada concediului de acomodare reglementat de art. 50 alin. 1 din Legea 273/2004, este discriminatorie neacordarea acestor drepturi părintelui adoptator, atât timp cât actele normative în discuție recunosc dreptul de a beneficia de norma de hrană și de dreptul la echipament polițistului de penitenciare aflat în concediu de creștere a copilului până la împlinirea de doi ani. Având în vedere faptul că, ulterior pronunțării hotărârii definitive de adopție, părintele adoptator beneficiază de aceleași drepturi și obligații ca și părintele biologic, instanța nu identifică niciun motiv pentru care s-ar justifica un tratament diferit al părintelui adoptator față de părintele biologic, în această situație particulară.

Din aceste motive, instanța va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept în discuție și, în temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024, va dispune suspendarea judecării cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a

sesizării de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, potrivit următorului dispozitiv:

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept: *Dacă dispozițiile art. 104 lit. c din Legea 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, prin raportare la art. 4 lit. d din Ordinul MJ 1318/C/29.03.2012 și art. 37 din Ordinul MJ 2908/C/4.10.2013, ce reglementează dreptul la uniformă și echipament specific și drepturi de hrană, sunt aplicabile în situația personalului din penitenciare aflat în concediu de acomodare, reglementat de art. 50 alin. 1 din Legea 273/2004 privind procedura adopției?*

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024, suspendă judecata cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Stabilește termen administrativ de verificare la data de 15.07.2025.

Pronunțată astăzi, 15 ianuarie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 402 C.proc.civ..

Președinte,

Brefier

E.L. 27 Ianuarie 2025
Red/tehnored
4 ex

